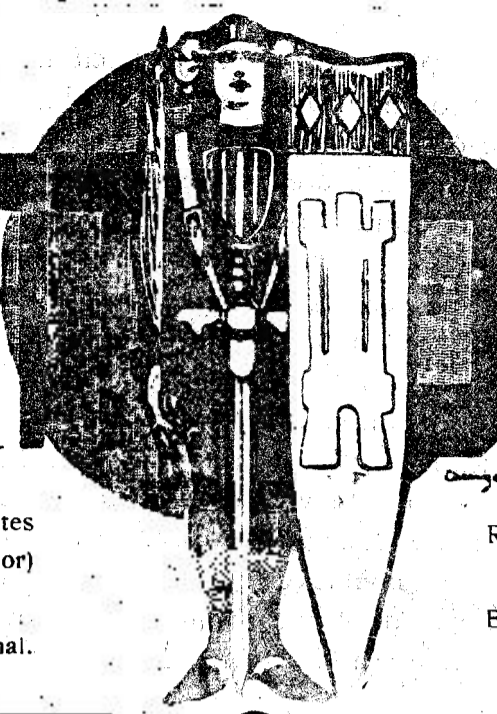

BALLAROS SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ : SITGES : trimestre, 1'75 pessetes
 ESPANYA: any, 8 ntes.: AMERICA: id., 2'75 pesos (or)
 ANUNCIS, ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24.
Telefon n.º 367
 Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels respectius autors. No 's retornen' els originals.

De les eleccions passades

Aquell emboscat...

El bellugadís convulsionista, *cacique sin mando* (que diria *El Eco*), a l'últim ha donat la cara, i en les eleccions darreres anà a votar per primera vegada i amb papereta oberta la candidatura dinàstic socialera.

I no content amb això, treballà amb refinada astúcia en l'escàndol de Vallcarca, per a portar com a béns als pobres obrers, igual que una cordada de presidiaris; i fins s'assegura que abusà en l'exercici de la seva professió fent coaccions a favor del Cacic.

Però com mai té la franquesa de les seves accions, després com un gos mullat ha estat oferint el trist espectacle de donar «satisfaccions» als nostres amics, dient que ell no s'ha ficat en res i que... «¡tío, yo no he sido!».

Mes, ja no li val tanta comèdia, perquè els elements anticaciquistes de la vila el coneixen plenament.

«Més julianista que En Julià», segons gràfica expressió d'un aixerrat compatriota que 'l coneix i fons, veurem si s'atrevirà a aplaudir la sagrada bandera catalana i omplir-la de flors, quan passi per davant de casa seva, en les diades santes del 11 de Setembre, remembrança de la pèrdua de les llibertats de la Pàtria.

«Essere o non essere», que deia Håmlet; o, més gràficament: «Al vado, o a la puentel», senyor de la U. M. N.

I en lloc de fer inútils i ridícoles exclamacions, més val que s'entretinguí en veure si els de Vallcarca han *ben après* la lliçó per a unes vinents eleccions.

I que 'l vagin alabant els autors d'aquelles «delicioses» fulles anònimes.

Perquè també és una ...diemne «coincidència».

Falsetats a les llistes i coaccions

Savem que va a entaularse una querrela criminal contra l'inclosió de varis individus a les llistes electorals.

Aquestes són fetes per l'Abril de l'any passat, i resulta que allavors s'inscrivieren amb més de *dos anys* de residència alguns senyors que vingueren de Cuba encare no féia vuyt mesos.

Es a dir que aquets individus, per art de «birli-birloque», els vuyt mesos quedaren convertits en veïns de dos o més anys de residència, temps mínim que precisa, per a ésser elector.

¿Qui l'ha comès la falsetat en la fulla del Padró municipal?

L'interessat, o bé el Cacic?

Això és lo que tindrà d'aclarir el Jutjat d'Instrucció; perquè no es pod permetre de cap manera que gent de cultura pugui efectuar aquesta mena de... *habilitats*.

Com també En Mitjans tindrà de respondre de si el tenir la vara li dona dret a fer coaccions escandaloses, ja verbals, ja escrites.

I en tot aquest garbuix el famós Molina de Vallcarca, que se ha portat com un *heroe*, també hi tindrà un paper brillant, perquè existeixen varies proves...

Devant la «frescura» de certa gent, s'han acabat ja les contemplacions, encare que 'l principal culpable sigui el Sr. Ventura. Sino, perquè són tan badocs.

Reconstrucció Sitgetana

La festa de l'últim diumenge

Tal com anunciàvem, el vespre del passat diumenge tingué lloc en l'espaiós saló de l'Hotel Subur el banquet per a celebrar la *victoriosa* derrota obtinguda en les darreres eleccions municipals.

Fou un acte solemne d'afirmació i reconstrucció sitgetana, en el qual hi prengueren part representacions de tots els estaments socials de la vila, unintse com a protesta contra el desgavell i la mala administració; convençuts tots de que Sitges està cansada de tanta disbauxa, com així ho demostrà en les últimes votacions, evidenciant que els que formen l'heterogeni conglomerat convulsionista jamai poden abraçar la representació sitgetana, ja que en semblant forma és fictícia; per quant de tothom són ben conegudes les especials circumstàncies que la determinen.

L'esplet de concorrens; l'entusiasme de tots, des dels vells lluitadors contra el Caciquisme fins als joves conscients de llur deure en prò de l'ideal i d'una administració municipal recta i honrada, diu prou l'unànim sentir de la població i la virilitat amb que neix la *Reconstrucció Sitgetana*: ja que l'unió de tots, la companyonia i confiança demostrada, a no trigar gaire portarà el «Via foral» bèlic dels catalans 1640, fentse allavors una neteja pitjor que quan a l'any 1904 els mals administradors del poble foren escombrats vergonyosament de la Casa de la Vila.

I passem a ressenyar la festa: Ja molt avans de l'hora senyalada, l'entusiasme bullia en els salons del Prado Suburense, i a dos quarts de nou del vespre precedida de la banda de música de

aquell local s'organitzà una simpàtica manifestació popular en la que centenars de sitgetans i conveïns, entre els que no hi mancaven hermoses damiseles, acompanyaren als que 's dirigien cap a l'Hotel.

Diferentes vegades hem parlat de l'«Hotel Subur», de la seva sumptuositat i magnificència, especialment del seu saló principal, per que ara hi hagi necessitat de repetir-ne els elogis. Sols direm que aquell vespre presentava un aspecte propi de gran solemnitat, ben digne de la festa que anava a celebrarse: Una ampla taula en forma de U l'ocupava, resultant petita per a donar cabuda a tots els començals, que arribaren a cent cinquanta, servintse-ls hi un succulent sopar que, així en presentació, calitat i abundància, com en la exquisida manera de ésser distribuït, refermà la justa fama de que l'establiment del Sr. Urgell té conquerida.

En la presidència hi figuraven els regidors «anticonvulsionistes» actuals i electes, i una nodrida representació del Centre Nacionalista i d'elements de «Reconstrucció Sitgetana».

A l'hora dels brindis En Planas Robert exposà els motius de la festa, oferí el banquet i donà compte dels telefonemes rebuts dels diputats de la Mancomunitat Srs. Barsols i Massó i Llorens, que respectivament diuen:

«El meu afecte als amics de Sitges en la festa d'avui. — *Bassols.*»

«Envio amb motiu festa d'avui les millors paraules de verdadera adhesió i encoratjament. — *Massó Llorens.*»

El Sr. Josep Urgell, que estava reunit amb els començals, expressà lo digne que era per Sitges l'acte que s'estava celebrant; trovanthi a mancar l'eximi fill adoptiu de la mateixa l' eminent artista En Santiago Rusiñol.

En Joan Lluís digué que 'l millor elogi de la festa era l'acte que s'presenciava, de tants concurrents units esperitualmente.

En Salvador Forment llegeix a continuació i en mitg de religiós silenci les següents ratlles:

M' aixeco a parlar en nom de la Comissió Gestora de Reconstrucció Sitgetana, baix quina força ideal i efectiva ens trobem reunits.

Al concebre l'idea de la formació d'aquest agrupament, vàrem sentir-ne tota la jòia però també tota la responsabilitat. És per això que aprofito l'avinentsa aquesta, d'exaltament dins la serenitat, de la nostra unió, per a obtenir que sien aclamats els principis que deuen regir-nos i fer de Reconstrucció Sitgetana un organisme viu, dinàmic, que palpiti i gesticuli però que al fer-ho i per damunt de tot compti amb un pensament definit que l'orienti.

Coneixem l'ideologia dels diferents components agrupats i ens pertoca sentar un programa mínim en el qual es facin uns als altres mutues i generoses concessions de faisó tal que n'esdevingui un acord eficient i harmònic de tots ells.

Sentem, doncs, els principis:

1: Es convicció general i naturalment sentida que cal obtenir la màxima honradesa dins l'administració municipal de Sitges i batallar per el seu més esplèndid avenir.

2. Deixant de banda les nominacions, avui gairebé gastades a acopi d'usar-les, de «proletariat» i «plutocràcia», seràn per nosaltres amparats, fins al límit de les concessions honradament possibles, el Dret dels obrers i llur viure civil dins la societat civilitzada.

3: Les nostres relacions amb els elements representatius del Districte tindran per fita principal la defensa de les indústries que es desenrotllen en la nostra Vila i que constitueixen la deù de la seva riquesa, i al costat d'elles la dels productes agrícoles, en especial la soferta branca viticultora, per tal d'obienir el fruit de tantes suors i despeses, avui en dia sense premi, no oblidant tampoc els interessos de la gent de mar, que fuig i torna i s'allunya de nou però que porta en ella l'arrel més fonda, tal volta, que la ferma a la nostra terra.

4: Fomentar i enaltir la nostra Cultura, sense que això vulgui

expressar abandó complert de les altres, i per tal de aconseguir-ho procurar la expansió de l'ensenyança i de les obres que són el tresor de la nostra literatura antiga i actual.

5: I, finalment, respectuosos amb tothom, però avans que tot catalans en el terreny polític i ideològic, pugnar a ultrança per les aspiracions lligítimes del país, avui dia sintetitzades en el moviment autòmic que enllaça tots els partits i totes les tendències dels fills de Catalunya i dels qui, sense esser-ho, hi viuen amb honor i lleialtat.

Els vostres aplaudiments diuen ben alt el pensament de tots.

¡Visca la *Reconstrucció Sitgetana!*...

La lectura de cada un dels precedents paragrafs fou acullida amb frenètiques ovacions i entusiasmes visques a Sitges.

En Rafel Martín diu que resta corprès davant l'acte de germanor que s'celebra. Manifesta que ell era un dels que més combatien als nacionalistes, i era perquè en veritat no els coneixia. Explica que al possessionarse del càrreg de regidor socialista, en la salutació que aquells li dirigiren com a majoria governamental, obri els ulls i des de allavors ençà ha anat convencentse de que a la Casa de la Vila els socialistes no hi van més que a fer de lacaios d'un alcalde; per lo que, pugnant amb els seus sentiments, es rebel·là irat contra tal ignomínia (*aplaudiments que duren llarga estona*), rebent a cambi d'aquest gest de protesta i independència la paga que ja sab tothom.

Llegeix després unes quartelles respecte a aquest assumpte i a lo succeït a Vallcarça, siguent tot sovint interromput amb aplausos, i acaba declarant que ell are i sempre serà el més decidit defensor de la classe obrera.

En ús de la paraula En Planas Robert, manifesta que lo expressat per En Martín és el millor elogi que pod ferse a la tasca realitzada per la minoria nacionalista al Consistori, per lo que's permet abraçar-lo (*grandiosíssima ovació*). En brillants paragrafs diu que l'acte d'avui serveix per a puntualitzar que l'agrupament *Reconstrucció Sitgetana*, a la vegada que aspira a la reconstrucció econòmica del Municipi, aspira també a que la vida civil dels ciutadans no estigui supeditada ni molt menys a la real gana d'un Alcalde; a evitar que'l Dret

i la Justícia no siguin sino paraules vanes i a lograr, en cambi, que tots els sitgetans restin convençuts de que la Justícia i el Dret no són favors que la simple voluntat d'un home pod fer il·lusionis; que sentint, com tots sentim, el ferment democràtic, únic que avui deù governar al món, creiem que és inadmissible que una majoria a l'Ajuntament que pod obrar per desconeixement de causa o ensopervida en la seva insuficiència, pugui en un moment donat pendre acords quina transcendència tingui de remontarse a generacions futures i, per lo tant, és en aquets cassos que s' deù sentir la veu del poble; que mentres aquest estat que s'anhela no existeixi encare, s' ha de procurar que, dintre *Reconstrucció*, tots i cadascú hi trobin aquell lligam d'intima relació en l'ajuda mútua en tots els ordres de la vida relacionats amb el comú, trovant la confiança indestructible que ajunta els homes més oposats de temperament, per a la consecució d'un fi comú a tots.

I acaba dient que poden venir-hi tots els que estiguin disposats a treballar lleal i desinteressadament per al triomf de la nostra causa, que no és altra que 'l vetllar per que 'l bon nom de Sitges brilli en tots moments i que 'l crèdit de la nostra hisenda no sigui hipotecat per agents exètics. (*Forts aplaudiments.*)

En Josep Marçet, com a regidor electe, s' oferí per tot lo que sigui en defensa de Sitges i Catalunya; estant sempre disposat a acullir les queixes de tothom.

En Josep Masip parla en nom de BALUART DE SITGES i diu que si hi ha qui sofreix persecucions de justícia, ell en cambi en pateix una d'injustícia; que treurà la careta i desenmascarà, clar i català, a tots aquets impostors i als que de la política en fan un «modus vivendi», tal com ve efectuant el nostre setmanari en els vintidós anys que compta d'existència.

En Vicens Guillot, amb frase càlida i comentant l'expressat pel Sr. Urgell, en hermós parlament compara la diferència en el modo de regir els destins de Sitges entre el conglomerat convulsionista i els altres elements que avans havien administrat la vila: els «convulsionistes», amb sols sis anys han portat l'hisenda pública an el més gran descrèdit. Entén que l'administració sitgetana, i per al bé colectiu de la vila, no ha d'ésser altre, no ha de seguir-

se cap més camí que 'l que 'ns traçaren els Srs. Batlle, Misas i Marsal, (q. e. p. d.), trilogia de grata memòria...

(La concurrència, al sentir pronunciar aquets noms inoblidables s'aixeca i esclata en una frenètica ovació que dura més de cinc minuts, ofegant les darrerres paraules de l'orador.)

Després, En Mateu Escapa se aixeca per a parlar en nom dels oradors; mes, emocionat davant la grandiositat de l'acte, no pod fer ús de la paraula.

El veterà lluitador En Cristòfol Rovirosa, com a més vell dels interventors, pronuncia un fogós parlament arborat d'entusiasme. Recorda que no ha de defallirse en la lluita, que ha d'estarse sempre alerta i treballar des de Any nou fins a Sant Silvestre, per a conseguir la total extinció del Caciquisme que ha portat a Sitges a la ruína. Cal que tothom se uneixi i treballi an aquest fi, ja que no és lluny el dia en que ha d'obtenirse en aquest sentit una esplendorosa victòria.

En Sebastià Carbonell Soler, després de comparar la diferència de les dues administracions municipals, demostra que l'actual es trova en un estat desastrós, i exposa el per que s' ha anat a la lluita electoral i el brillant resultat obtingut.

En Isidor Cartró, en nom dels joves i prenent peu de lo que se ha parlat, fa un hermós parangó de les dues diferents actuacions administratives; i diu que 'l jovent no hi ha dubte que ha de decantarse en prò de la noble i honrada, i per això entra de ple dins la Reconstrucció Sitgetana. Lamenta que la joventut no hagués estat més bregada en lluites electorals, doncs, d'haverhi estat, ni amb Vallcarça hagueren els convulsionistes obtingut els onze vots més. Ofereix ell, per la seva part, el més ferm apoi als homes de «Reconstrucció», i afirma que els joves, victoriosos o derrotats, estaràn amb ells.

Aixís aquest últim orador, com els que l'havien precedit en l'ús de la paraula, en el decurs de les seves peroracions foren tot sovint interromputs amb forts aplausos, i l'acte es donà per acabat amb un unànim i entusiasta «¡Visca Sitges!».

Seguidament els concurrents se en anaren cap a pendre café a Prado Suburense, on foren saludats amb una ovació per la grandiositat que 'ls esperava.

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 6

Va presidir-la En Mitjans, assistint-hi els els regidors Srs. Durán, Guillot, Serra, Padrol, Planas Robert i Martí.

Aprovada l'acta de la sessió anterior, es llegeix una comunicació en la que s'hi veu de sobres la mà del Cacic i que firmen els Srs. Tomás Matas, Josep Vidal i Pau Totusaus, protestant i desautoritzant com a regidors electes unes fulles anònimes, difamatòries, en les que apareixien barrejats els seus noms, circulades com a propaganda en favor de la seva candidatura, en vigílies de les eleccions.

Es de notar que aquesta comunicació, en la que l'«llautó» s'hi entreuveu d'una manera tan comprometedora, porta data del dia 3, i a pesar de que les eleccions no eren fins el dia 5, ja s'anomenen ells mateixos «candidatos electos». Es a dir, que avans de néixer la criatura, ja sabien si era noi o noia. Quina sabiduria!

En Mitjans, fentlos-hi de nunci, ja que no de «lacayo» o «limpia-botas», diu que els tals senyors se'n renten les mans de lo consignat en aquells anònims, dels que protesten a l'objecte d'eludir tota mena de «responsabilitats». «A buena hora mangas verdes», eh?

En Durán diu que li plau la protesta (de tant que t'estimo... t'apunyego!), perquè així els varis sectors dintre l'Ajuntament podran fer labor patriòtica. Ay sí!

En Guillot manifesta que ho veu amb satisfacció, però que aquesta protesta ha vingut tard, doncs era avans que havien de fer-la pública i tal com se mereixia tan gran indignitat comesa per gent infame, covarda, ruí, canalla, indecent, etc.

En Durán, al sentir això, sembla com si algú li hagués trepitjat l'ull de poll.

Entra al saló En Martí Escala, i com sigui que l'públic «convulsionista» l'acull amb demostracions incorrectes que obliguen, a fi de contrarrestarles, als seus adictes, a aplaudir-lo; resolt es dirigeix a la Presidència, interrogant-la: «¿Es que'ns trovem a Sitges, o bé a... a Vallcarca?». Mutis, «bravos» i estupefacció general.

En Mitjans se'n queixa del procedir de En Martí Escala, mes aquest li diu que ell es cuidi de fer respectar el dret dels regidors, complint amb el seu deure.

En Durán diu que protesta de les paraules d'En Guillot; que no està conforme amb les fulles, però que «dónde las dan, las toman», ja que potser responen a altra campanya de periòdic, i potser tenen motius, i potser sigui cert...

En Guillot, dret i amb energia, interromp: Repeteixo que els seus autors són uns infames, uns covarts, uns indecents, uns ruins, uns gallines, uns...

En Durán s'aixeca, protestant, i En Mitjans, també dret, increpa an En Guillot; fent preveure, tot plegat, un furios match de boxeu.

I en mitg de tal aldarull, En Guillot, dirigintse an En Durán i En Mitjans, els crida enèrgicament: Així diguin que són vostès! Doncs, ara: feu-se'n solidaris!

En Planas Robert diu que aquestes coses no han de portar-hi al Consistori, perquè an aquest no li interessien. I per lo que an ell particularment atanyen diu que no'n fa cas. Però des del moment que aquelles fulles foren llençades al carrer per a excitar odís personals i alimentar baixes passions per a enconar més la lluita electoral, era dintre el període d'aquesta, — doncs temps de sobres els quedava, — per a desautoritzar-les i rectificarl-les en públic, i no aquí ni a deshora, com es fa ara.

En Martí s'adhereix a lo manifestat pel seu company, i En Guillot rectifica dient que les seves frases no anaven dirigides

contra els regidors, sino contra els infames, covarts, canalles, ruins, etc., etc., autors de aquelles fulles.

En Mitjans i En Durán volen que consti en acta la protesta; els altres s'hi oposen, i per fi s'acorda per majoria que al Consistori no li interessa aquest assumpto.

Es queda enterat del resultat de les eleccions municipals al terme.

S'aprova el contracte entre la Junta del Hospital i D. Manuel Bertrán relatiu a la casa llogada a D.ª Isabel Masó, del qual s'ha de fer un expedient i remètre a la Superioritat. Això no obstant, En Manel per ara ja ha aflluixat les 5.000 peles.

Queden sobre la taula per vuyt dies els comptes de l'Hospital corresponents al any últim.

S'aprova la recaptació de Consums del prop-passat mes de Gener, que puja a 4.099'68 pessetes.

S'acorda empadronar a D. Vicens García González y familia.

Es concedeixen permisos d'obres, sens perjudici de l'informe de l'arquitecte, als Srs. Roqueta, Sanabra i Mora, per a edificar tres cases prop el carrer Espalter.

En Planas Robert demana es tingui en compte l'arreglo d'aquell carrer, que's trova en pessim estat.

Eu Durán contesta que ja té estudiada la manera d'arreglarlo, però que espera a ferho *quan hi hagi medis econòmics*.

En Mitjans s'excusa en el mateix sentit, i s'aixeca la sessió.

La sardana de la platja

A les damiselles de la platja Sant Sebastià

Els nusos peus sobre la sorra flonja teixint i desteixint al bell compàs de la mar, que a la vora xerroteja i sembla que s'acosta, pas a pas;

Formant de germanor les mans llaçada, esllavissant el cos d'ací d'allà, seguint amb voluntat gaia tonada i els ulls fitats en l'infinit llunyà.

I és trenca l'ona en lluminoses perles que s'esgranen demunt de sa verdor, i el sol vesteix les seves millors gales i cada gra de sorra és un gra d'or.

S'obren els llavis amb feliç somriurer; en els membres la sang jove glateix; s'aglopa al cor en un daler de viurer i una nova claror al cel floreix.

Als musculosos braços es repenja del varó, la donzella dels ulls clàs, els nusos peus sobre la sorra flonja teixint i desteixint el bell compàs.

AGUSTÍ AMELL

Sitges, Setembre de 1921.

Los concejales por Vallcarca gracias al fabricante Sr. Fradera

Serán seguramente las últimas elecciones municipales las que han despertado más interés en los habitantes de esta localidad.

La pasión y la actividad en uno y otro bando han sido la característica de una lucha que parecía terminar en tragedia. ¡Así se lucha, ciudadanos! Donde no hay

pasión todo está muerto, donde no hay actividad que se retiren, que no valen para una lucha. ¡Sitges puede decirse que es un pueblo verdaderamente revolucionario! Lo demostró el día 5 del corriente.

La lucha en el segundo distrito, que era donde verdaderamente se tenía que apretar de firme, — en el primer distrito los Nacionalistas no hicieron más que procurar sacar su candidato sin esfuerzo ninguno — lo ganaron en buena lid los Nacionalistas, pues por más que salieron triunfantes los Julianistas por 11 votos de mayoría, estos pueden apuntarse una tremenda derrota, y me explicaré.

Los Julianistas ponían en su candidatura por el segundo distrito, dos nombres de figura: Tomás Matas, banquero y propietario, un hombre bueno en toda la extensión de la palabra, que seguramente por voluntad ó mal aconsejado no irá al Municipio mas que a pasar disgustos y a desprestigiarse, y sinó, al tiempo. Otro, el Sr. Vidal, pintor escenógrafo: a éste no le conozco personalmente, pero según referencias es una buena persona. ¿Quiénes servían de bandera a la candidatura Nacionalista? Dos chavalillos: Marcet, lampista, y Mora, escribiente. La lucha no podía ser mas desigual y, sin embargo, después de pregonar a bombo y platillos un triunfo colosal, los Julianistas salen triunfantes por el exíguo número de 11 votos y eso que de Vallcarca votaron por ellos 55 reclusas. ¡Queréis más derrota aún!

Y a propósito de Vallcarca.

Días antes de las elecciones ya se hacía por ciertos altos empleados una propaganda extraordinaria por las casas de la barriada en favor de la candidatura del Retiro, cosa que a aquellos trabajadores los tenía sin cuidado; toda vez que no conocen ni a los de un bando ni a los del otro y van para quien dispone el *Amo*. He de advertir que los trabajadores de Vallcarca que tienen voto, todos son hombres casados, la mayoría de ellos con numerosa familia, y son de diferentes Regiones de España; así es que por mucha voluntad que tengan, tienen que someterse, pues de lo contrario el pasaporte lo tienen firmado, más que a la carrera, y entonces, podeis comprender lo que le espera a una familia sin recursos, sin casa y sin trabajo. ¡Qué remedio tenían esos infelices, sinó el de acatar el ordeno y mando! Yo por mi parte no les guardo ningún rencor, pues en su puesto muchos hubiéramos tenido que hacer lo mismo. Me consta que de haberlos dejado en libertad de acción, más de 40 hubieran votado en contra de El Retiro.

A los que hay que recriminar, pero de firme, es a los que pagan mezquinamente a sus trabajadores: los hacen trabajar 10 horas diarias en contra de la ley, y después obligan a que se sometan a la santa voluntad del *Amo*.

Si hubiera habido trompeta en Vallcarca el día de las elecciones seguramente se le hace tocar diana. El café de la Cooperativa estaba convertido en una Zona Militar en día de *quintos*. Se pasó lista y solo faltaba un médico para que los hubiera reconocido; al poco rato se desfiló sin charanga porque no la había, y en la Carreterra fueron embarcando por grupos, para ésta localidad.

Por la tarde y en el café se dió a los votantes una espléndida comida, se dieron ¡vivas! y punto concluido.

Este fué el gran, el espatarrante, el aplastante y el colosal triunfo de la candidatura Retirista.

Gracias a San Vallcarca!

M.

Secció Oficial

Registre Civil

Inscripcions verificades durant el mes de
Desembre de l'any 1921.

MATRIMONIS

Francisco Ollé Ferré i Teresa Pascual Robert, Enric Gibert Guillot i Carmen Escoin Rico, Manuel Benazet Plana i Manuela Lluís Carbonell, Antón Suárez Rodríguez i Roser Cruzado Sánchez, Joan Pascual Murcé i Rosa Castellnou Vallbé, Rafel Estarlí Verdú i Segunda Sanz Arto; i Francisco Richart Blanes i Merce Parés Portas. —Total, 7.

NAIXEMENTS

Fèlix López Yago, fill de Hilari i Salvadora; Dolors Pascual Matas, de Joan i Antònia; Enriqueta Pacios Ferret, de Llorens i Rosa; Josep Sánchez Juan, de Josep i Amàlia; Josep Almiraíl Pujol, de Pere i Maria; Joana Pacios Camps, de Lluís i Angela; M.ª Soletat Matas Morros, de Josep i Rosa; M.ª Assumpció Marco Murillo, de Joaquim i Maria; Rosa Orts Fontanet, de Manuel i Dolors; i M.^a del Vinyet Carbonell Ferret, de Marià i Antònia. —Total, 10.

DEFUNCIONS

Teresa Mirabent Fernández, de 57 anys, casada: afecció al cor; Josepa Rigual Mas, 78, casada: neoplasia renal; Joan Robert Brauet, 67, solter: càncer al estómag; Josep Carbonell Pañella, 72, casat: infecció urinària. —Total, 4.

Dietari de la vila

DIUMENGE

En el Temple parroquial, després de la celebració de l'Ofici, és cantat, amb exposició de S. D. M., un *Te Deum* en acció de gràcies per la elecció del nou Sant Pare, Pius XI.

* * A les deu del vespre, els elements retiristes, precedits per la banda de música de la casa i barrejats amb els que en son despit no poden capir que 'ls de la victoriosa derrota la celebren (per quant deixen escapar frases que denoten la seva incultura i educació), obsequien amb una serenada al «primer magistrado popular».

DILLUNS

En el Temple parroquial contrauen estat de matrimoni els apreciats conveins En Joan Olivé i Fornas i Na Maria Ráfols Pons; beneint l'acte el Rvnt. vicari mossèn Genís Arnán i actuant de testimonis D. Antón Bosch i Pons i D. Josep Olivé i Fornas. Moltes felicitats.

Noves varies

En exàmens celebrats darrerament a la Universitat de Barcelona, nostra benivolenda compatriota la gentil senyoreta D.ª Maria Teresa Benaprés i Oller, ha obtingut el títol de Llicenciada en Farmàcia.

Rebi amb tal motiu la nostra enhorabona, junt amb els seus familiars.

Ha mort a Barcelona la respectable Sra. D.ª Victorina Masó i Falp, vídua de Negrevernís, decedenta i emparentada amb distingides famílies de la vila, ont venia a passar els estius.

Rebiu sos familiars, i en particular el seu germà l'excellent artista D. Felip, autor del memorable quadro «Processó de S. Bartomeu», nostre sentit pesam.

Imp. Sant Joan, 5; Vilafranca

GREGORIO MIRABENT HILL Carretera Nueva, 5 * **SITGES** * Teléfono núm. 377

Transportes Económicos S. A. (Antigua Agencia Bonet)

Plaza S. José Oriol, 2 - BARCELONA - Teléfono núm. 773 A.

Transportes por F. C., a grande y pequeña velocidad, de domicilio a domicilio

Tengo el gusto de poner en conocimiento del Comercio y del público en general, que a partir del día de la fecha ha quedado establecido el servicio de **AGENCIA** para el **Transporte de Mercancías** en **grande y pequeña velocidad**, en combinación por el ferrocarril; contando para ello con elementos y personal adecuado para la prestación de dicho servicio en las mejores condiciones y bajo unas tarifas lo más reducidas posible.

Para toda clase de encargos y detalles, dirigirse en esta a la Dirección de la presente y en Barcelona a la susodicha Antigua Agencia BONET.

Confianto yarme honrado con sus gratas órdenes, aprovecho gustoso esta oportunidad para ofrecerme de Vd. atto. y s. s.

Gregorio Mirabent Hill.

Para su gobierno le participo que en el caso de que las circunstancias exigiesen tener que hacer el transporte directamente por carretera, cuenta esta su casa con medios para ello, estando dispuesta a efectuarlo en beneficio de sus clientes.

Fábrica MOSAICSANTON PAGÈS I C.^À

Grandioses existencies

Sorça varietat en artístics dibuixos
d'exquisida novetat

Exit creixent pels seus bons resultats
d'aquesta nova indústria sitgetana

PREUS REDUITS

Carretera de Barcelona, n.º 3

SITGES**Phosphorrenal ROBERT**

RECONSTITUYENTE granulado - elíxir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT Y SOLER

INGENIERO QUÍMICO Y FARMACÉUTICO

Calle Lauria, 74 - **FARMACIA** - BARCELONA**Camiseria y Corbatería**

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ramLa Camisería que ven més barata
Especialitat en camisas á mida**Dr. M. Farrán**

Cirurjiá-Dentista nort-americaná

Parelladas, 30 - Sitges

Moscateu legítim**VIDUA DE ROBERT**

A LITRES I EMBOTELLAT

Sant Pere, 3

SITGES**Gran Magatzem de MOSAICS i RAJOLES de totes menes**

ARRAMBADORS de Rajoles de Colors de totes classes Representant exclusiu de les RAJOLES BELGUES marca H de la casa Guilliot de Bruxelles

JOAQUIM IMBURO

Sant Bartomeu, 42

— **SITGES** —

Telefons 338 i 393